

традиційним партнерам (Росії). Систематично вивчати потреби внутрішнього і зовнішніх ринків збуту.

Зацікавленість металургійних підприємств України в здійсненні всієї цієї непростой роботи повинна стимулюватися відповідними пільгами зі сторони держави. Звичайно, одним з найважливіших чинників розвитку даної галузі є наявність дешевої електроенергії. В Україні є велика кількість металобрухту, який ми тимчасово не використовуємо повною мірою, а продаємо по низьких цінах за кордон.

На початку 2009 року ситуація в українській металургії стабілізувалася, а обсяги виробництва дещо зросли в порівнянні з останнім кварталом попереднього року. Проте рівень завантаження виробничих потужностей залишається низьким, а спад виробництва в порівнянні з аналогічним періодом 2008 року складає майже 40%. Не дивлячись на значний спад обсягів виробництва українські металургійні компанії мають досить високий запас міцності. Девальвація національної валюти в кінці 2008 року сприяла підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних металургів. Зниженню собівартості виробництва сталі також сприяло здешевлення сировини.

ЗЕМЛЯ В УКРАЇНІ: ЯК ПОЗБУТИСЯ ІДЕОЛОГІЧНИХ СТЕРЕОТИПІВ І ВИБУДУВАТИ СУЧАСНИЙ МЕХАНІЗМ ЗЕМЕЛЬНОГО ОБІГУ?

Викл. Попович О.І., студ. Вегера Н., ІІТ КІ СумДУ

Відповідно до ст. 14 Конституції України земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

Земля є головним засобом виробництва в сільському господарстві. Таким чином, земля в контексті сталого розвитку має розглядатись як триєдина природно-економічна система: земля – основа екосистем, земля – просторовий ресурс, земля – засіб виробництва. Такий підхід набуває особливого змісту в умовах конкуренції, багатоукладності господарювання, соціального розшарування, різної ресурсної забезпеченості товаровиробників. Лише в такому розумінні земля буде виступати базисом сталого розвитку суспільства.

Реформування земельних відносин в Україні здійснюється з 1991 року. Основним принципом, який визначає напрями земельного реформування, є подолання монополії держави на земельну власність і встановлення багатосуб'єктності права власності на землю.

Як наслідок, рівень продуктивності сільськогосподарських угідь залишається надто низьким. Сучасні орендарі ведуть, як правило, виснажливе землеробство, а державні заходи щодо охорони земель практично припинено.

У тіньовому ринку землі нині перебуває в обігу більше 800 млрд. грн., або 90 млрд. доларів. У той час як щорічні надходження від плати за землю становлять близько 3 млрд. грн.. Від продажу земельних ділянок та права оренди в 2008 році одержано близько 10 млрд. грн.. Таким чином, оборот тіньового ринку перевищує надходження до бюджету в 61 раз.

Водночас потрібно відзначити, що до цього часу лише ледь помітні зрушення й у вирішенні такого надзвичайно важливого завдання земельної реформи, як розвиток ринкового та неринкового земельного обігу

Стабілізувати агропромислове виробництво, істотно підвищити конкурентоспроможність вітчизняної агропромислової продукції та ефективність використання земельних ресурсів в нашій державі поки що не вдалося. І це все при тому, що сучасна наука, технічне оснащення має досить розвинутий вигляд, а стан землекористування гіршає з кожним роком.

У цілому чинний Земельний кодекс України створив широку законодавчу основу для вирішення проблем, які виникають у процесі реформування земельних відносин. Але при цьому Кодекс не охоплює всі питання, пов'язані з регулюванням земельних відносин.

Необхідність запровадження повноцінного ринку сільськогосподарських земель зумовлена реаліями сьогодення, цей процес певною мірою підготовлений попередніми етапами здійснення земельної реформи в Україні. Легальний, прозорий, регульований державою та суспільством рух власності на землі сільськогосподарського призначення таким чином створить кращі можливості аграрним товаровиробникам для реалізації землекористування, для становлення високоефективних товарних сільськогосподарських підприємств ринкового типу.

Увагу зосередити передусім потрібно на проблемах незавершеності системи управління земельними ресурсами; основних завданнях удосконалення цього управління; принципах, які повинні

бути закладені в управління; концептуальних підходах до удосконалення системи управління земельними ресурсами.

Також виникає потреба перепідготовки кожного спеціаліста землевпорядного профілю відповідно до новостворених видів робіт та сучасних технологій на базі провідних вузів.

ПРИЧИНИ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ 2008-2009р.

Викладач к.е.н., Скрипніченко О.П., студ. Спіцина М.В., КІСумДУ

Початком економічної кризи 2008-2009 років, яка охопила весь світ вважають 15 вересня 2008 року. Саме в цей день в далеких Сполучених Штатах Америки стався крах Lehman Brothers, одного з найпотужніших банків наддержави. Почалася паніка на світових біржах, за принципом доміно вслід рухнули акції понад чотирьох тисяч американських компаній. Криза похитнула не тільки позиції американських банків, але й економічні системи майже всіх країн світу (це яскравий приклад інфекційної вразливості фінансового сектору економіки) [1, стор.23].

На сьогодні існують різні версії щодо причин виникнення кризи. Дослідження з цього питання дозволяють виділити три ключові версії, які підтримують такі економісти як Базилюк А.В. і Дугін І.М. Згідно першої версії, першопричиною кризи стала циклічність економічного розвитку США. За другою версією, фінансова криза розглядається як штучне явище, цілеспрямовано створене транснаціональними корпораціями та урядовими органами США задля вирішення проблем з обслуговування та погашення зовнішнього боргу. Третя версія пов'язана із помилками американських фінансових установ під час управління кредитними портфелями. Це підтверджується тим, що саме фінансові установи першими зазнали краху.

Всі вищезазначені версії мають право на існування і потребують ретельного вивчення. До того ж чинники, які однозначно свідчать про домінування одної з версій, невідомі. Це дозволяє зробити припущення щодо того, що виникнення кризи в більшій або меншій мірі було обумовлено чинниками, які належать до кожної з вищенаведених версій [2, стор.184].

З нашої точки зору, причини виникнення кризи можна поділити на два види: об'єктивні та суб'єктивні.